

## Kou in maart 2013

door Henk Boer

Al wekenlang gaan we met de trainingstochten steeds naar het oosten. Dit komt doordat er alsmaar



een oostenwind staat en in de winter betekent dat, dat het dan koud is. En nu eind maart is het helaas nog koud. Erg koud zelfs! Van lenteweer is nog geen sprake. Afgelopen zondag was het zo koud, dat al onze tochten afgelast werden vanwege de ervaringstemperaturen van -15 à -17 graden. Vandaag zou er zon zijn en 2 graden warmer, maar het verschil was voor mij niet overduidelijk. Al met al waren er toch nog 8

man voor een trainingsrit. Piet Twigt wilde naar Schoonhoven gaan. Ik vond dat een prachtig plan, maar niet voor deze dag en ik dacht: in de buurt van Dordrecht zie ik wel. Het eerste uur vond ik erbarmelijk. Iets wat ik nog nooit meegemaakt heb: ik dacht alsmaar: ik wil omdraaien en gewoon linea recta naar huis. Het was zo koud en de wind was ca. kracht 5 en sneed dwars door je heen. We reden niet naast maar achter elkaar, dus van enig gesprek of enige vorm van gezelligheid was geen sprake. Later hoorde ik van Harry dat er toch een van ons gedaan had, wat ik ook zo van plan was. Maar op een of andere manier hield ik vol; ik dacht zelfs dat ik het warm kreeg en dat ik misschien zweette, maar door de buitentemperatuur wist ik dat niet zeker. Op een gegeven moment vroeg Harry aan mij wat ik van plan was. En eerst begreep ik hem niet zo goed, maar daarna vroeg hij: Dordrecht of de Sporthal? En aangezien ik de afgelopen tijd bijna elke week in Dordrecht geweest ben, koos ik voor de Sporthal. Daar aangekomen kwam ik een beetje bij en zoals altijd toverde Harry het ene na andere gespreksonderwerp te voorschijn en werd het gezellig.

Maar goed na twee kopjes thee en wat boterhammen moesten we weer naar buiten. Ondanks de zon en ondanks alsmaar de wind in de rug, werd ik niet meer warm en voelde ik me de hele terugweg niet echt behaaglijk. Ik vertelde tegen Harry dat ik het huis nog schoon moest maken, stofzuigen, wc e.d. en dat ik dat normaal niet leuk vind, maar dat het me nu, achter glas en met die prachtige zon, een heerlijk klusje leek.



Volgens Harry kwamen we door IJsselmonde, langs Lombardijen en nog iets. Na het Deltahotel en Intratuin wilde Harry wel wat weggetjes gaan experimenteren. En dat werd erg leuk. We kwamen over de Charloisse Lagedijk. Volgens Harry uit de Romeinse tijd, maar later toen ik thuis kwam had ik daar mijn twijfels over. Ook passeerden we het kasteel van Rhoon en verder veel oude boerderijen. Ondanks dat er in dat gebied ontzettend veel landschap verloren gegaan is aan wegen en industrie, is er toch nog

heel wat oudheid te vinden. Ik kwam thuis met slechts 54 km op de teller, maar vond het meer dan voldoende. De boys naar Schoonhoven vind ik wel echte kanjers.

Nadat ik een uurtje heerlijk achter glas opgewarmd was en een douche genomen had, ging ik eens

buiten op ons terras voelen: HEERLIJK!!!

Ik heb zeker, weliswaar in een hoekje, een ½ uur in de zon gezeten!!

's Avonds dacht ik: toch meld ik me a.s. donderdag maar weer!

26 maart 2013